Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 906
Duminică 30 decemb. 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

Cu prilejul aniversării Republicii și cu ocazia Noului An, felicităm călduros pe cititorii și corespondenții noștri și le dorim noi succese în lupta pentru desăvîrșirea construcției socialismului în patria noastră.

LA MULȚI ANI!

15 ani sub steagul Republicii

Cu bucurie în inimi, cu mîndrie și încredere în viitor, poporul nostru sărbătorește astăzi împlinirea a 15 ani de la alungarea monarhiei și proclamarea Republicii Populare Romîne. Evenimentul istoric petrecut în viața țării noastre în urmă cu 15 ani a marcat cucerirea întregii puteri politice de către clasa muncitoare, aliată cu țărănimea muncitoare, trecerea la înfăptuirea sarcinilor revoluției socialiste.

Doborirea monarhiei și instaurarea Republicii constituie un rezultat direct și firesc al luptei duse de masele populare, sub conducerea Partidului, pe drumul luminos deschis la 23 August 1944, prin eliberarea țării de sub jugul fascist. În decursul revoluției populare, începută o dată cu insurecția armată din august 1944, partidul a făurit, pe baza unității de acțiune a clasei muncitoare și a alianței muncitorești-țărănești, un front democrat care cuprindea cele mai largi pături ale poporului. Prin lupta maselor a fost instaurat regimul democrat-popular, înfăptuită reforma agrară; moșierimea a fost desființată ca clasă. Au fost zdrobite forțele politice ale burgheziei și moșierimii, comploturile reacțiunii, în frunte cu monarhia, inspirate și sprijinite de cercurile imperialiste străine, care urmăreau răsturnarea regimului democrat-popular. Victoriile politice ale puterii populare au fost consolidate de realizările obținute în direcția refacerii economice a țării, înviorării producției industriale și agricole, înlăturării haosului financiar și inflației.

Pășind pe calea luminoasă a revoluției socialiste, poporul nostru, sub conducerea înțeleaptă a partidului, a obținut în cei 15 ani de la instaurarea Republicii realizări mărețe în toate domeniile de activitate. Oriunde îți îndrepți privirea vezi mărturiile avîntului cu care e clădită viața cea nouă, socialistă. Oriunde te uiți te întîmpină silueta uzinelor și fabricilor noi, a centralelor electrice construite în anii aceștia sau a întreprinderilor refăcute și reutilate pe baza tehnicii moderne, îți apar în fața privirilor ogoarele întinse dintr-o zare în alta, înfrățite sub steagul victorios al socialismului. Pretutindeni schimbările și înnoirile îți dovedesc că Romînia de altădată, vegetînd în înapoiere și mizerie, a devenit o țară în plin avînt al forțelor ei creatoare.

În anii Republicii s-a dezvoltat cu pași viguroși industria noastră socialistă, temelia pe care se sprijină înflorirea continuă a întregii economii naționale. E cît se poate de grăitor pentru avîntul cu care crește industria, ca rezultat al politicii înțelepte a partidului, al hărniciei și capacității clasei muncitoare, faptul că în ultimii trei ani, de exemplu, producția industrială globală a sporit într-un ritm mediu anual de 15,8 la sută, ritm superior celui prevăzut în planul șesenal. Volumul producției globale industriale este de aproape șase ori mai mare decît în anul 1938, anul cu cea mai înaltă producție a vechii Romînii. În condițiile creșterii rapide a industriei, ale dezvoltării în ritm susținut și armonios a tuturor ramurilor economiei naționale, a avut loc încheierea procesului de colectivizare a agriculturii, măreț eveniment istoric în viața întregului popor. În Republica Populară Romînă socialismul a învins definitiv la orașe și sate.

Victoria colectivizării cu aproape 4 ani mai înainte decît termenul stabilit de cel de-al III-lea Congres al P.M.R., confirmă în mod strălucit justețea politicii partidului, caracterul său profund științific. Ea arată în același timp încrederea cu care masele țărănimii urmează și înfăptuiesc această politică.

Factorul hotărîtor în rezultatele obținute în reorganizarea socialistă a agriculturii a fost puternicul sprijin acordat țărănimii de către partid, de statul democrat-popular. Ca urmare a investițiilor făcute de stat, a eforturilor clasei muncitoare, în agricultura țării noastre a fost făurită baza tehnico-materială, care a avut un rol determinant în dezvoltarea și consolidarea relațiilor de producție socialiste la sate. În ultimii 12 ani, statul a investit în agricultură peste 23 miliarde de lei, din care cea mai mare parte pentru mașini și utilaje. Industria socialistă a asigurat an de an înzestrarea agriculturii cu tot mai multe tractoare și mașini agricole de înalt nivel tehnic.

Dezvoltarea și întărirea sectorului socialist din agricultură, creșterea continuă a numărului de mașini și tractoare, măsurile de cointeresare a țărănimii au creat condiții favorabile ca în anii colectivizării, producția agricolă vegetală și animală să crească continuu. Față de perioada 1934—1938, de exemplu, între anii 1956 și 1960, producția totală de cereale a crescut cu 1.170.000 de tone, iar în 1961 — cu 2.600.000 de tone. Șeptelul a înregistrat, de asemenea, o creștere continuă, fiind cu mult superior efectivului de animale dinainte de 1944.

(Continuare în pag. 3-a)

LUCRARILE SESIUNII MARII ADUNARI NAȚIONALE

Joi dimineața la Palatul Marii Adunări Naționale s-au deschis lucrările celei de-a patra sesiuni ordinare a celei de-a patra legislaturi a Marii Adunări Naționale.

Deputații au primit cu puternice aplauze pe conducătorii partidului și statului.

În loja din dreapta incintei au luat loc tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Alexandru Bîrlădeanu, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Mihai Dalea, Gheorghe Gaston Marin.

În loja din stînga incintei au luat loc tovarășii Avram Bunaciu, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, membrii Consiliului de Stat.

La sesiune au participat conducători ai instituțiilor centrale, ai organizațiilor obștești, fruntași în muncă din întreprinderile Capitalei, oameni de știință și cultură, ziariști romîni și corespondenți ai presei străine.

La deschiderea sesiunii au asistat șefi ai misiunilor diplomatice acreditați în R.P. Romînă.

Președintele Marii Adunări Naționale, tovarășul Ștefan Voitec, a deschis lucrările sesiunii.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, deputații au păstrat un moment de reculegere în memoria deputatului Romulus Zăroni, care a încetat din viață în perioada dintre cele două sesiuni.

Marea Adunare Națională a aprobat în unanimitate ordinea de zi:

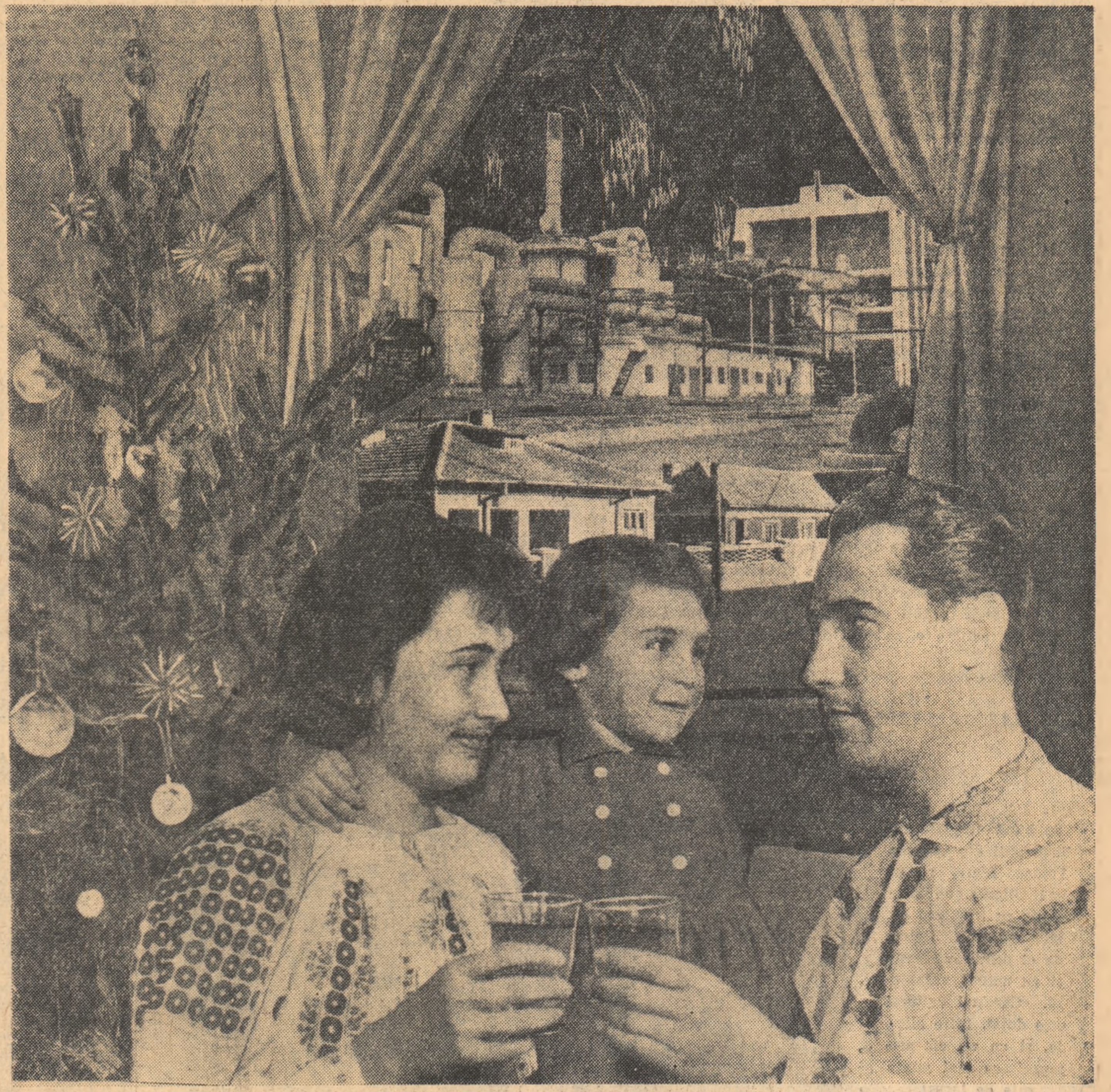
1. Proiectul de lege pentru aprobarea Bugetului de Stat al Republicii Populare Romîne pe anul 1963.
2. Proiectul Codului silvic.
3. Alegerea președintelui și a membrilor Tribunalului Suprem al Republicii Populare Romîne.
4. Numirea procurorului general al Republicii Populare Romîne.
5. Proiectul de lege pentru ratificarea decretelor normative emise de Consiliul de Stat al Republicii Populare Romîne în perioada de la 29 decembrie 1961 pînă la 27 decembrie 1962.
6. Ședința solemnă consacrată celei de-a 15-a aniversări a proclamării Republicii Populare Romîne.

La primul punct al ordinei de zi, tovarășul Aurel Vijoli, ministrul Finanțelor, a prezentat — din însărcinarea Consiliului de Miniștri — raportul cu privire la proiectul Bugetului de Stat pe anul 1963.

Apoi lucrările ședinței de dimineață s-au încheiat.

Membrii comisiilor economico-financiare, juridică și pentru agricultură și silvicultură ale Marii Adunări Naționale s-au întrunit în ședințe pentru a continua lucrările în legătură cu ordinea de zi a sesiunii.

(Continuare în pag. 3-a)

3753 cinematografe sătești

In satele patriei noastre în prezent există 3.753 cinematografe din care 623 construite numai anul acesta. Peste 110 caravane cinematografice duc filme pentru săteni în cele mai îndepărtate comune, unde nu au fost încă amenajate săli de cinematografe.

Anul acesta cinematografele sătești au fost frecventate de peste 51 milioane de spectatori, cu 9 milioane mai mulți decît anul trecut.

Încă 237 de blocuri de locuințe

In ultimii ani, în numeroase gospodării agricole de stat au fost construite blocuri de locuințe destinate lucrătorilor din G.A.S. Anul acesta, în aceste unități s-au construit din fondurile statului încă 237 de blocuri. Locuințele sînt construite după proiecte tip, au apartamente cu bucătărie și baie.

Noi cămine culturale

In satele Fîntînița, Simișna, Ruș, Buza, Chiochiș, Gherla și Lunca Ilvei din regiunea Cluj au fost date recent în funcțiune noi și frumoase cămine culturale, cu săli de spectacole de 200—500 locuri.

In regiune au fost construite în acest an 21 de cămine culturale, iar alte 24 sînt în curs de construcție.

In prezent, în regiunea Cluj funcționează aproape 800 de cămine culturale unde se desfășoară o variată și bogată activitate pentru culturalizarea maselor.

În prag de An Nou

Filele calendarului s-au desprins una cîte una, în timp ce alte file, pline de cifre, rămîn intacte în registrul șefului contabil al gospodăriei. Graiul acestor cifre arată hărnicie de colectiviști, hărnicie care dă dreptul la bucurii și chezășuiește noi succese în munca de viitor.

— Au muncit bine colectiviștii noștri în anul pe care îl încheiem; acum se bucură din toată inima, căci au primit cîte 33 lei la ziua-muncă, în numerar, plus produse, așa că valoarea zilei-muncă pe 1962 se ridică la 40 de lei — spunea tov. Spiru Saigău, tînărul președinte al gospodăriei colective „Victoria Socialismului" din comuna Faraoane, raionul Focșani.

E tînără gospodăria, dar bilanțul de sfîrșit de an e bogat, și de el vorbesc cu mîndrie toți colectiviștii, căci toți, laolaltă, au muncit de au făcut ca cîmpul, via și livada să rodească din plin. Nu este puțin lucru să scoți, de pildă, 8.145 kg struguri la hectar în medie, de pe suprafața de 180 hectare de vie, struguri de calitate, care au dat un vin de calitate (Riesling, Fetească, Muscat Ottonel), ce strălucește în pahare pe masa colectiviștilor și dă mai multă veselie, cînd sub fereastră se aud glasuri de colindători: „La anul și la mulți ani".

Dar pînă la noaptea de hotar dintre 1962 și 1963, colectiviștii din Faraoane au pus la punct ultimele treburi din anul care se încheie, și au discutat și ce au de făcut în noul an. Treburi și gînduri de gospodari.

Am asistat la una din discuțiile lor, acolo în camera de lucru a președintelui, pe cînd din văzduh se cerneau peste sat, fulgi de zăpadă mari și deși. Președintele avea în față un fel de hartă care înfățișa terenul gospodăriei.

— Aici, a zis el, este noua plantație: 23 hectare de vie, soiuri pure; alături, terenul pregătit pentru plantările din primăvara lui 1963...

Inginerul gospodăriei, tov. Mihai Danielescu, a ținut să precizeze:

— Avînd în vedere folosirea rațională a pămîntului, vom planta pe pante de teren, pe lîngă cele 32 hectare, alți pomi fructiferi; gropile le avem pregătite, așa că în primăvară, printre primele lucrări, va fi și plantatul; defrișările vor fi, de asemenea, în atenția noastră, ca și completările de goluri în vie...

Inginerul a deschis larg brațele, ca și cum ar fi vrut să cuprindă toată via și livada gospodăriei: „Cu 1963 vom face alți pași înainte, pe drumul dezvoltării colectivei".

— Dar n-ați spus totul, a grăit de lîngă el, tov. Niculae Mihăilă, brigadierul. Sîntem noi podgoreni, dar știm să cultivăm și grîu și porumb; avem acum 240 de hectare teren arabil. Și mai știm să creștem și animale. Bună e via, bună e livada, dar sînt bune și animalele. Noi avem condiții bune pentru creșterea oilor — și o vom face. Partidul ne îndrumează să dezvoltăm toate ramurile de producție, potrivit condițiilor de climă și sol. Pe drumul acesta vom continua a merge în 1963.

Ar fi greșit să se creadă că faraonenii nu mai au și altceva de făcut în 1963. Căci, pe măsura creșterii gospodăriei colective, cresc și pretențiile lor. Cresc o dată cu putința de a fi satisfăcute. Ei au vorbit atunci, în prag de an nou, și de electrificarea comunei.

— Se lucrează de zor în comună, așa că nu mult după Anul Nou, becul electric va înlocui și în casele colectiviștilor din Faraoane, lampa cu petrol, a zis Dincă Niculae, contabilul gospodăriei.

Pe sală s-au auzit pași de oameni.

— Sînt cursanții de la cerc, s-a simțit dator parcă să explice, inginerul Danielescu. Vin la ultima lecție din anul pe care îl încheiem. Și fiindcă s-a vorbit aici de electrificarea comunei, eu vreau să-mi arăt bucuria că în 1963 voi putea ține lecțiile — ca lector la cercul vitipomicol — într-o sală scăldată în lumina becurilor electrice.

...Afară ninsoarea se întețise; amurgul se furișa pe la fereastră, cum se va furișa și în noaptea cînd se vor auzi glasuri de colindători: „La anul și la mulți ani!".

RADU SANDU

O ședință de lucru la sfîrșit de an, în gospodăria colectivă din Faraoane, raionul Focșani.

Plugușorul

Aho, aho copii și frați
Stați puțin și nu mînați
Că de-un an mînați într-una.
Stați să potrivim azi struna
Și în versuri-naripate
Să le socotim pe toate:
Roada bună-a gliilor
Pîinea bucuriilor,
Mierea razachiilor,
Mulțimea cirezilor,
Freamătul livezilor.
Potoliți o clipă zorul
S-adăstăm cu plugușorul —
Plugușor cu nou alai
Dus de zeci și zeci de cai,
Armăsari fără istov
Crescuți colo la Brașov.
Trageți măi brazdă la scară
Și pocniți din bice iară
Să se-audă-n țara-ntreagă,
Republica noastră dragă,
Ce-a-mplinit pe noul drum
Cincisprezece ani acum.
Sunați îndelung pe văi
Scuturînd din zurgălăi
C-am suit ca șoimii-n zbor
Tot urcuș înfloritor
Stăpîni pe codrii cărunți,
Peste ape, peste munți,
Ca albinele în roi
Construind orașe noi,
Deschizînd sute de mine
— Nălțînd fabrici și uzine
Punînd strai de primăvară
Pretutindenea în țară.
Urniți plugul măi flăcăi
Și mai mînați măi,
Hăi, hăăi!

În anul ce pleacă-n zare
A fost mare sărbătoare:
Din Suceava-n Călărași
Din Galați la Mediaș,
Din Fetești la Severin
Din Bacău la Huedin
Satele și-au unit roată
Laolaltă glia toată
Cuvîntul-nțelept al lui,
Dragului, partidului,
L-au urmat țăranii-n faptă
Urcînd încă-o nouă treaptă
Pe-nfrățitele ogoare
Spre belșug, spre bunăstare.
Iar pe unde-altdat' răzorul
Făcea casă cu mohorul
Azi e o tarla întinsă
Cît e zarea necuprinsă.
Crește grîul cu-nalt spic
Și porumbul cel voinic
Și din pita cea gustoasă
Ne-ospătăm și noi la masă
În ograda-mbelșugată
Unde dăm cu plugul roată.
Iar ca-n anul 63
Cu mult sîrg, cu mult temei
Colectivele să crească
Să-nflorească
Să sporească / Avuția cea obștească;
Le urăm munți de bucate
Holde-ntinse și bogate
Grădini mari, multe cirezi
Vii, construcții și livezi
Și-adunîndu-și vrerile
Sporindu-și puterile,
Să-nveșmînte visu-n fapte
Nalțe-se-ntr-un an cît șapte
Iar în sate
Luminate
Toate electrificate,
Să vedem tot case noi
Și televizoare roi
Să se știe cît e zarea
Ce-a adus colectivizarea.
Ia mai îndemnați flăcăi
Și mai mînați măi,
Hăi, hăăi!

Pocniți măi din bici mai tare
Înălțînd caldă urare
Clasei noastre muncitoare
Celor care în uzine,
La furnale,-n fabrici, mine,
Au muncit cu vrednicie
Ca oțel mai mult să fie,
Și cărbuni, și-ngrășăminte,
Și mașini, și-mbrăcăminte.
Să urăm cu-nflăcărare
Meșterilor de tractoare
De combine, cositori
Grape și semănători
Ca în anul viitor
Să aibă și mai mult spor,
Trimițîndu-ne în sate
Herghelii mecanizate,
Cum plănuiește izvodul
Să-nzecim cu toții rodul.
Ia mai ziceți măi flăcăi,
Hăi, hăăi!

Să urăm acum și lor
Mecanizatorilor,
Celor care pe tarlale
Duc „caii" fără zăbale
Semănînd
Și recoltînd
De cu zori pîn' la zenit
Pentru belșug înzecit,
Să-nchinăm calde răvașe
S.M.T.-urilor fruntașe
Ce-au adus bucate-n stive
Și spor mult în colective
Făcînd planul
Pe tot anul,
Și-apoi dînd alți hantri buni
Încă de-acum două luni.
Rotiți plugul înc'odat',
Și pentru cei din Gostat
Care au dat și-n acest an
Faine depășiri de plan
De cereale, struguri, mere,
De legume-n cîmp și-n sere,
Care cresc vaci mari, roșcate
Cu ugere-ndoldorate,
Oi cu lînă de mătase
Păsări multe și frumoase
Și godaci cu miile
Împînzind cîmpiile,
Ca-n Pietroiu, Andrășești,
Grabăț, Lugoj sau Petrești.
Înc'odat' sunați flăcăi,
Ia mai mînați măi,
Hăi, hăăi!

Și acum în prag de an
Trageți plugul năzdrăvan
Să urăm după-cuviință
Oamenilor de știință,
Celor ce-n laboratoare
Și în cîmp cu-aur de soare
Cercetează și veghează
Dîndu-ne prin munca lor
Mereu trainic ajutor,
Să întindem holdele,
Să mărim recoltele,
S-acoperim dealurile
Să netezim malurile,
Creînd pe aci cît vezi
Numai vii mari și livezi,
Iar în grajduri să se adune
Doar vite din soiuri bune.
Să urăm tot mai mult spor
Acum inginerilor,
Ce-aduc cu știința lor
Pretutindeni pe ogor
Ritm de muncă-nnoitor.
Celor ce cu tot avîntul
Sprijină învățămîntul
Agrotehnic,
Zootehnic
Le dorim să-l încunune
Doar cu rezultate bune
S-avem în sate, fîrtați,
Oameni harnici, luminați
Ce-or scoate pe întrecute
Producții nemaivăzute.
Pentru aceste vremuri noi
Ia sunați din zurgălăi
Și mai mînați măi,
Hăi, hăăi!

Trageți plugul măi feciori
Nu odat', de zece ori
Trageți brazdă-nvăpăiată
Pentru cel ce ne arată
Drumul nostru spre-nainte,
Pentru-al nostru drag părinte
Pentru cel ce-i far și ghid,
Pentru-al nostru drag partid
Brațul el ne întărește
Să muncim tot voinicește
Să dăm jos ciuturile grele,
Să-mpînzim țara cu schele,
Să ștergem ponoarele
Să lărgim ogoarele,
S-avem ani rodnici și plini,
Traiul nufăr de lumini.
În cinstea partidului
Cîntecul belșugului
Ziceți-l cu toți flăcăi
Și mai mînați măi
Hăi, hăăi!

Și cu Anul Nou în prag
Îndreptăm acum cu drag
Gînd slăvit
Și însorit
De dragoste și de spor
Sovieticului popor,
Stelei roșii de rubin
Ce lucește pe Kremlin
Care stă, lumină-n zare,
Strajă păcii-ntre popoare.
Pentru cei ce-n zbor șoimesc
Comunismul construiesc
Din inimă măi flăcăi
Ia mai urați măi
Hăi, hăăi!

În această clipă mare
Mai vă facem o urare:
În anul ce acum vine
Poduri și hambare pline,

Hore largi și bucurie
Vinuri vechi și veselie
Nunți la munte și pe lunci
Cîntece, cît mai mulți prunci
Voie bună, sănătate,
Mese mîndre și bogate,
Cozonaci mulți în copăi
Chiot mîndru de flăcăi
Clinchet lung de zurgălăi
Din Segarcea-n Botoșani,

LA ANUL ȘI LA MULȚI ANI!

Urare de an bun pentru colectivişti

In ciuda zăpezilor care au căzut dintr-o dată să ocrotească germinaţia boabelor, noul an vă găseşte cu gîndul — sînt sigur — la roadele viitoare, vă legănaţi de pe acum în braţele vînjoase, bronzate, ale toamnelor de aur ce vin, împărtăşind omeneasca bucurie a ţăranului care în zilele iernii îşi zămisleşte visul frumos şi rotund al recoltei. Şi visul acesta al vostru, dragi colectivişti, e nemaipomenit, pentru că în tresărirea clipei care vesteşte trecerea în anul cel nou, poate avea loc ceea ce se întîmplă într-o primăvară şi-o vară; fructele pămîntului se coc, zugrăvindu-şi sănătatea pe trupul lor fraged în multe culori; peste întinderile de grîu trec degetele uşoare ale vîntului, numărînd spicele îmbătate de somnul lor vegetal; cucuruzul tînăr şi crud se înveleşte în scutecele ţesute de mama-natură, făurindu-şi dinţii de lapte...

Dar visul acesta, sub semnul căruia veţi trece în anul cel nou, nu se cere spus în cuvinte frumoase, cîntate, el nu-i plăsmuirea unor dorinţi pe care le vreţi împlinite. E visul deliberat şi sever al minţilor voastre inspirate, visul din care dispare jocul întîmplării, surpriza, hazardul. E visul matur, înţelept, optimist, riguros şi cert, creaţie colectivă la care participă ţara, partidul, întregul popor. Temeiurile lui sînt ştiinţa şi calculul, experienţa, maşina perfecţionată, învăţătura, orizontul larg, chibzuiala şi, înainte de toate, înalta conştiinţă pe care o generează socialismul. Şi visul acesta al vostru nu-i de azi, de ieri. L-aţi început încă din 1949, cînd au luat fiinţă întîile gospodării colective în ţară, dezvoltîndu-l apoi trudnic, stăruitor, de-a lungul anilor. Aţi vorbit îndelung despre el la Consfătuirea de la Constanţa, la marele sfat colectivist din Palatul Republicii, ori, recent, la sesiunea festivă a Marii Adunări Naţionale, prilej cu care am sărbătorit marea victorie a încheierii procesului de colectivizare.

Voi, foştii argaţi pe pămînt boieresc, învrăjbiţii de ieri pentru o palmă de loc, pentru un pom, pentru o casă, staţi azi în fotolii, cu creion şi hîrtie, lîngă academician, activistul de partid, tractoristul, scriitorul. Purtaţi discuţii specializate despre biografia porumbului, vîrsta şi toanele plantelor, despre economie şi organizare, rostul maşinilor, despre cornute şi arta grădinăritului. Puneţi ţara la cale hotărînd în ce fel trebuie să fie supusă natura, cum trăieşte pămîntul şi care sînt nevoile sale. Mă uit cum mîinile voastre, sărutate de soare, de geruri, de ploi şi ţărînă, se plimbă pe foaia de hîrtie, scriu, scriu muncit, şi scriind, ochii minţii voastre văd cum dispar rîpile, coastele, prăvăliturile, încît construiţi în locul lor terase de vie, adăposturi pentru vite şi grîne, îi descoperiţi gliei puteri neîntrebuinţate, iar plantei noi posibilităţi de a rodi. Chimizare, biologia solului, pui de o zi, lînă fină, rentabilitate, agricultură intensivă, matcă, ierburi perene, azot şi potasiu, unificare, ară cu plumb, culturi comparate, sură de stepă, iarovizare, marele Alb, valoarea zilelor-muncă, Miciurin, întrecere, sînt cuvinte ce revin des în vorbirea voastră, dragi colectivişti; ele răsună frumos în graiul străbun. Sînt ca nişte monede noi pe care le schimbaţi uşor între voi, dezvoltînd idei la care aţi meditat îndelung; e zestrea pe care o dobîndiţi acum cînd partidul vă ridică la cultură şi civilizaţie.

De aici îşi cunoaşte izvorul limpede şi bogat visul vostru de a dobîndi recolte mari în anul ce vine, visul acela frumos, pe care îl faceţi cu minte neadormită şi ochii deschişi de pe acum, pe cînd s-au lăsat peste ţară zăpezi, să ocrotească germinaţia boabelor. În numele acestui vis inspirat, vă urez cu prilejul noului an sănătate de fier, soare bun şi ploi destule de-a lungul şi de-a latul ogoarelor înfrăţite, vite grase, faguri plini, vin ca sîngele de iepure, şi recolte, cît să nu încapă în carele voastre bine legate în oţele.

La Mulţi Ani, dragi colectivişti.

POP SIMION
Secretar
al Uniunii Scriitorilor
din R.P.R.

Brigada artistică de agitaţie a căminului cultural din Topalu, regiunea Dobrogea, a dat şi în 1962 numeroase spectacole, obţinînd binemeritate succese. In fotografie: un aspect dintr-un spectacol prezentat de curînd.

„Să trăiască-a noastră ţară, Republica Populară!"

Trifoiaş cu patru foi,
Ce bine e azi la noi!
Răsărit-a soarele
Prin toate grădinile,
Rupt-s-au relele,
Lanţu şi căpestrele.
Şi-apoi frunză de secară
Binele să nu mai piară;
Numai cînt şi bucurie
În a noastră Romînie.
Foaie verde de-o negară
Să trăiască-a noastră ţară,
Republica Populară,
Să trăiască,
să-n florească,
Republica Romînească!
Noi trăim azi într-o lege,
Fără nici un hoţ de rege
Noi ţi-am spus: — Drăguţ co...
Ia mai dă-te jos din tron,
Căci făr'de măria ta
Tot ne curge Dunărea.
Ţi-a plăcut în avion,
Du-te la englezi plocon;
Ia-ţi lădiţa şi mămiţa
Şi... adio Dîmboviţa!
Cînd eram în vremea mea
Republică nu era,
Boierii mă chinuia,
Logofeţii mă-njura:
Dar acum am bătrînit
Republica a-nflorit
Eu iar am întinerit.

★

Frunză verde lemn uscat
Eu aicea n-am jucat,
Dar acum am să joc
Să stea soarele pe loc
Şi luna să strălucească
Republica să trăiască!

★

Frunzuliţă de nalbă
Republică dragă
Fi mîndră şi cîntă
Şi priveşte-n luncă:
Sute de tractoare
Strălucesc în soare,
Ară ne-ncetat
Brazde-n lung şi-n lat.
Şi acum ţăranu'
Îşi seceră lanu'
Spic de grîu bogat
Ce nu s-a-ntîmplat!
Uite fabrica
A pornit şi ea
A pornit la-ntreceri
Şi-apoi la petreceri
Cîntă ţesătoarea
Învîrtind urzitoarea
Ţese ne-ncetat
Pînză de bumbac
Şi cu toţi muncim
Spre bine pornim
Foaie verde foi de mure
Cîntă tu, dragă pădure
Cîntă lună, cîntă soare
Şi voi păsări călătoare!
Foaie verde şi-un dudău
Tare-i bine-n satul meu
Cînd în el totul e nou.
Foaie verde iasomie,
Ialomiţa, apă vie,
Apă vie mişcătoare
Ce curge din deal la vale
Spre canale, pe ogoare.

Cu mîndrie, da!

Aruştii Neculai s-a născut la 19 noiembrie 1947.

Brînzei Ion s-a născut la 11 ianuarie 1948.

Ungureanu Decebal s-a născut la 30 ianuarie 1948.

Trei băieţi care au împlinit, sau vor împlini curînd, 15 ani. Vîrsta adolescenţei.

Neculai, fără să ştie, îmi dă ideea întrebării pe care o voi pune celorlalţi doi. După ce-mi spuse data naşterii sale, el completă puţin fîstîcit, într-o moldovenească domoală.

— La un an după ce-o cîştigat partidul nostru alegerile, m-am născut eu.

— Dar tu, Decebal?

— La o lună după ce-o fost alungat regele, ş-o venit Republica.

— Şi tu, Ioane?

— Eu împlineam cinci luni cînd s-o naţionalizat fabricile.

Trei băieţi care au împlinit, sau vor împlini curînd, 15 ani. Vîrsta Republicii.

E surprinzător faptul că ei îşi reamintesc data naşterii luînd ca puncte de reper asemenea evenimente? Nu, nu-i deloc surprinzător. Ca să memoreze bine anumite noţiuni mai greu de reţinut, elevii au obiceiul să formeze din primele silabe ale cuvintelor date, cuvinte noi cu înţeles numai de ei ştiute. Şi astfel îşi amintesc de o anume lecţie, pînă la adînci bătrîneţe.

Dar în răspunsurile primite de la eroii acestor însemnări nu poate fi vorba de aşa ceva. Este limpede că într-un fel sau altul, Neculai, Decebal şi Ion au aflat nu o dată ce au însemnat alegerile din noiembrie 1946, instaurarea Republicii, naţionalizarea, pentru că aceste evenimente şi altele înfăptuite de poporul nostru sub conducerea partidului, s-au reflectat direct în viaţa, în preocupările părinţilor lor, în viaţa satului unde trăiesc. Explicaţie pe cît de simplă, pe atît de adevărată.

...Dacă priveşti pe hartă, spre Moldova, descoperi, în extremitatea nordică a regiunii Suceava, raionul Săveni. La 5 km. de localitatea de centru a raionului se află satul în care locuiesc Neculai, Decebal şi Ion. Sîrbi se numeşte. Sat din acea parte a ţării unde în trecut „nu se întîmpla nimic". Ce anume era caracteristic satului de atunci, cum se scurgea viaţa oamenilor? În nici un fel deosebit faţă de viaţa altor sute de sate de la noi. Munca pe un petic, două de pămînt, şi la moşie (aici pe moşier îl chema Stoianovici), boli nenumărate (pe raza comunelor raionului Săveni erau, în 1938, doi medici la aproape 40.000 de locuitori), analfabetism. Cuvîntul „cinematograf" punea probleme de pronunţie, noţiunea de electricitate era aproape necunoscută, despre ce-i acela un aparat de radio, oamenii nu ştiau răspunde. În schimb, nu lipseau jandarmii, „graşi ca nişte şobolani".

Sînt lucruri pe care mi le povestesc colectiviştii, veniţi, ca de obicei, în faţa sediului gospodăriei colective, să mai schimbe o vorbă.

Faptele, întîmplările trecutului, sînt evocate de ei cu voce potolită: doar dispreţul pentru acel trecut nu poate fi ascuns de vorba potolită. El apare din gestul mîinii date în lături, al umărului ridicat, al capului întors încet într-o parte. Copiii au renunţat la joacă, ascultă şi ei spusele părinţilor. Îi interesează amănuntele. În cartea de istorie nu sînt scrise şi e bine să le cunoşti, măcar că-ţi este de neînţeles, să se fi întîmplat aşa. Adică cum dacă Neculai Aruştii vrea să asculte „Teatru la microfon" îl poate opri cineva? Tata e la zi cu plata abonamentului, difuzorul e pe masă, învîrteşti de buton şi gata. Sau cum şi-ar putea închipui Criclevit Costache, un alt flăcău de-o vîrstă cu cei trei, că cineva l-ar putea nedreptăţi pe taică-său pentru ce munceşte.

DE-O VÎRSTĂ CU REPUBLICA

Neînţeles pentru ei este să nu poţi vedea un film sau să nu poţi împrumuta de la bibliotecă o carte care-ţi place. Nu-şi pot adică decît cu greu închipui cum, ceea ce văd în mod obişnuit, — tractor, şcoală, cinematograf, combină, bibliotecă, radio- — a putut să lipsească părinţilor.

...În anii noştri, cînd studiul cărţii a cuprins milioane de tineri şi vîrstnici, a devenit foarte obişnuită asociaţia copil-şcoală. Nu întrebi pe un copil: „Eşti la şcoală?" ci de-a dreptul: „În ce clasă eşti?". „Am făcut şi eu 7 clase, îmi spune colectivistul Constantin Criclevit, dar carte mai nimic. Mergeam şi cu caii, şi la sapă, iar cînd ajungeam la şcoală ne mai trimetea domnul după ceva cumpărături la Săveni.

Din trei sate — Sîrbi, Bozieni şi Miron Costin — copiii veneau la aceeaşi şcoală. Dacă un elev din satul de centru abia de putea veni din cînd în cînd la cursuri ne putem închipui ce se întîmpla cu copiii din celelalte sate. Unul dintre acestea, Bozieni, depindea, administrativ, chiar de altă comună, de Săveni. La peste o sută de copii, doi dascăli.

Astăzi fiecare sat are, se înţelege, şcoala lui. La Sîrbi, copiii învaţă cu 13 profesori.

Caut să aflu, la întîmplare, cu ce se ocupă 10 dintre tinerii de 15 ani — 7 băieţi şi trei fete. Rezultatul: doi sînt la şcoala de tractorişti, doi la şcoala medie, ceilalţi sînt absolvenţi ai ciclului doi. „Ne-au rămas şi pentru ţărănie" rîde un colectivist. „Ţărănie cu tractorul şi combina, aşa mai zic şi eu" — îl completează altul.

În ce-i priveşte pe tinerii ale căror nume le-am amintit aici, drumul lor e clar. Neculai al lui Toader Aruştii va munci într-o brigadă de cîmp a colectivei — să tot lucrezi pe semănătoare! Costache Criclevit va fi neapărat stupar — ca taică-său, stuparul gospodăriei. Lui Ion Brînzei îi place să îngrijească de animale — sectorul zootehnic creşte de la an la an. Ungureanu Decebal, elev într-a 9-a, vrea să fie inginer.

...În trecut, de cîte ori aveau ocazia, ciocoii spuneau cu dispreţ: „fecior de ţăran"; ţăranii, o spuneau după prilej: cu milă, înţelegere sau admiraţie. „Fiu de colectivist" — expresia nouă, a realităţilor noastre noi — nu mai e, nu mai poate fi, spusă nici cu dispreţ, nici cu milă.

Cu mîndrie, da.

TEOHARI OPREA

Pe bună dreptate colectiviştii din comuna Poiana Mare, regiunea Oltenia, se mîndresc cu frumosul cămin cultural ridicat de ei prin contribuţie şi cu muncă voluntară. Căminul cultural este dotat, între altele, şi cu un cinematograf cu mai multe sute de locuri.

O dovadă grăitoare a creşterii veniturilor colectiviştilor din comuna Roma, regiunea Suceava, o constituie şi faptul că majoritatea lor sînt depunători la CEC

La căminul cultural din comuna Cetate, regiunea Oltenia, are loc o festivitate. Numeroşi colectivişti au venit pe... motociclete, amănunt ce demonstrează o dată în plus nivelul lor ridicat de trai.

A DOUA GENERAŢIE

ŞERBAN NEDELCU

Intrînd în sala mare şi luminoasă, bine încălzită, Nisipaş fu stăpînit de o puternică emoţie. „Dacă mă bîlbîi în faţa elevilor? Dacă nu voi izbuti să-i cîştig şi nu vor fi atenţi cînd îmi voi ţine lecţia?" se întrebă intrînd pe uşă după director.

Ca la comandă, elevii se ridicară:

— Bună ziua.

Directorul le făcu semn să se aşeze.

— De astăzi înainte, învăţătorul vostru va fi tovarăşul Vasile Nisipaş, spuse el cu voce domoală. Să fiţi cuminţi şi să nu-l supăraţi. Strînse apoi mîna lui Nisipaş, îi ură spor la muncă şi ieşi. După vreo două minute, elevii şedeau liniştiţi în bănci şi priveau cu atenţie spre învăţătorul care le vorbea cu glas tremurat şi cald. Lui Nisipaş i se părea că se afla în primii lui ani de învăţător. În banca întîi, de lîngă fereastră, şedea un băiat frumuşel şi grăsuţ, cu faţa rotundă. Privirea şi zîmbetul, atenţia cu care îl asculta, totul îi amintea lui Nisipaş de Bănică Stan, unul dintre elevii săi cei mai buni din anii 1935—1937. Se deosebea însă prin îmbrăcămintea mai bună, orăşenească, aproape nouă; prin obrazul mai spălat şi plin de sănătate. În banca a doua, Nisipaş recunoscu chipul lui Boban Marin, al cărui tată fusese nevoit, prin 1936, să vîndă singurul purcel pe care-l avea pe bătătură, ca să cumpere cărţi de şcoală. În fundul sălii, Nisipaş revăzu şi pe Brotăcel Gheorghe, zdrenţuros şi murdar, zburdalnic şi neastîmpărat, care nu-şi găsea loc şi se foia toată vremea printre bănci. Numai că, de data aceasta, copilul avea un şorţuleţ cenuşiu, şi cravată roşie, de pionier. Negreşit că în faţa lui se afla cel de-al doilea Brotăcel, care era leit tată-său. „Iată a doua generaţie de elevi" se gîndi Nisipaş. Recunoscu şi pe fiul lui Petre Ghitcuţă, pe fiica Tudorii Bunea, blondă şi cu ochii albaştri, veselă şi gureşă, la fel ca mamă-sa odinioară, poreclită de copii Vrabia. În banca din spatele fetei, Nisipaş zări încă o figură cunoscută. Era un băiat slăbuţ şi brunet, tot aşa de curat ca şi ceilalţi, cu şorţuleţ cenuşiu şi cravată roşie. Sub sprîncenele stufoase şi negre, scînteiau ochii mari şi vioi. Nisipaş recunoscu trăsăturile fostului său elev Neacşu Chirilă din timpul războiului. Şi, deodată, cuprins de o stare ciudată, întrebă fixîndu-l pe elev cu privirea:

— Nu eşti băiatul lui Neacşu Chirilă?

Elevul se ridică în picioare. Cu faţa zîmbitoare, rosti îndrăzneţ:

— Al lui!

Vasile Nisipaş trecu printre bănci şi-l mîngîie cu palma pe creştet.

— Ce face tată-tău?

— Face bine!

— El este colectivist?

— Este.

— Bravo! E cineva ai cărui părinţi încă nu s-au înscris? adăugă el privind pe deasupra capetelor celorlalţi copii.

Nu răspunse nimeni. Nisipaş vru să-i laude: „Bravo! Îmi pare bine că sînteţi toţi colectivişti!" dar fiul lui Bănică Stan prinse de umăr o fetiţă de lîngă el şi-o îndemnă:

— Scoal' în picioare, Irino! Scoal'!

Privind în pămînt, ruşinată, fetiţa se ridică. Nisipaş se întoarse spre ea:

— Taică-tău nu e în gospodărie?

— Nu, răspunse sfioasă fetiţa şi se opri din vorbă.

— A cui eşti?

— A lui Andrei Bibac; abia rosti fetiţa şi iarăşi tăcu.

Dintr-o bancă alăturată, se ridică şi un băiat mititel cu părul gălbui ca borangicul.

— Nici tată-tău nu e în gospodărie? întrebă Nisipaş.

— Tata e colectivist vechi. A intrat în gospodărie anul trecut, răspunse băiatul cu seninătate.

— Cînd, anul trecut?

— În luna decembrie.

Faţa lui Nisipaş se lumină. Îl felicită pe băiat şi se întoarse din nou spre fetiţă:

— Se-nscrie şi taică-tu?

— Nu ştiu, răspunse timidă eleva.

Băiatul cu părul bălai se ridică din nou.

— Da, tovarăşe învăţător, tatăl Irinei e ultimul Moş chican, zise el cu voce cristalină.

Nisipaş zîmbi. „Ultimul Mohican", aşa-i ziceau colectiviştii lui Andrei Bibac, tatăl fetiţei, care nu voia să intre în gospodărie. Începu să se plimbe printre bănci şi spuse elevilor că pînă la sfîrşit o să intre şi părinţii Irinei în gospodăria colectivă.

Apoi povesti cît de greu trăiau ţăranii pe vremea cînd pămîntul era în stăpînirea moşierilor şi chiaburilor. Copiii lor nu aveau îmbrăcăminte. Adesea nu aveau nici de mîncare. Unii erau nevoiţi să lipsească de la şcoală, intrînd slugi la bogătanii din sat.

— Tu acum ai cărţi? o întrebă pe Bibac Irina.

— Am.

— Cine ţi le-a cumpărat?

— Nu ni le-a cumpărat nimeni. Le-am primit de la şcoală, răspunse un băiat în locul Irinei.

— Şi aţi dat vreun ban pe ele?

— N-am dat nimic...

Nisipaş reluă povestitul. În timp ce el povestea, un băiat cu obrajii bucălaţi ridică o mînă:

— Ce doreşti? îl întrebă cu blîndeţe învăţătorul.

Copilul se ridică.

— Tăticu' mi-a spus că şi dînsul a fost argat la moşier şi n-a putut să se ducă la şcoală, rosti el şi rămase-n picioare.

Nisipaş îi făcu semn să se aşeze şi adresîndu-se celorlalţi elevi, întrebă:

— Ştiţi voi ce erau moşierii?

În sală se făcu linişte. Se părea că nici un elev nu ştia să răspundă.

— N-aţi auzit pe părinţii voştri vorbind despre moşieri? stărui Nisipaş.

Un elev din fundul clasei înălţă două degete în dreptul umărului. Nisipaş îi făcu un semn să vorbească, dar altul din faţa lui se ridică brusc:

— Da tovarăşe, tata zicea că moşierul era un om rău. Oamenii munceau pînă nu mai puteau şi el tot îi bătea...

— Eu am văzut un moşier la cinematograf. Era gras şi umbla cu trăsura. Avea puşcă şi pălărie de vînătoare. Şi-avea şi doi cîini mari...

— Şi din ce trăia moşierul? mai întrebă învăţătorul.

— Trăia din munca altora. A ţăranilor.

— Cum anume trăia din munca altora?

— Ţăranii munceau şi umblau dezbrăcaţi şi flămînzi. Moşierii se plimbau şi mîncau, completă un băiat mai mărişor dintr-o bancă din fundul clasei.

Nisipaş îşi dădu seama că în mintea elevilor nu era destul de clară imaginea moşierului. Îl ştiau numai din cărţi şi din filme, sau din povestirile celor mai vîrstnici. Le spuse că moşierul era un om care avea pămînt mult.

— Şi la noi în sat era un moşier, completă el. Avea pămînt mai mult decît cinci sute de ţărani la un loc.

— Oliooo... Ce de pămînt! Se miră Bănică.

Nisipaş povesti mai departe că moşierul se purta urît cu oamenii, îi bătea şi înjura, îi batjocorea în toate felurile. Copiii erau numai ochi şi urechi. Pe feţele lor era întipărită uimirea.

— Pe cei care nu voiau să i se supună, moşierul îi pîra la jandarmi. Voi ştiţi ce erau jandarmii?

Copiii răspunseră că nu ştiu. Nisipaş simţi că se încurcă. Prea multe noţiuni trebuia să le explice elevilor! Le spuse totuşi, în cîteva cuvinte, că jandarmii erau nişte oameni cu arme, care îi apărau pe moşieri şi pe chiaburi, îi sileau pe ţărani să li se supună. Pe urmă reveni la moşierul din sat.

— Cînd hitleriştii au fost alungaţi din Romînia, moşierul a fugit peste graniţă. Pămîntul lui a fost confiscat şi împărţit la ţărani, încheie Nisipaş şi vru să treacă la alte probleme, dar Bănică ridică două degete:

— Vrei să întrebi ceva? rosti învăţătorul.

— Eu aş vrea să ştiu. În ţara noastră mai sînt moşieri?

— Nu mai sînt.

— Au fugit toţi peste graniţă?

„Prea multe întrebări!" se gîndi Nisipaş

— Unii au fugit, alţii au rămas aici. Acum muncesc şi ei că nu mai au încotro! În ţara noastră, cine vrea să mănînce, trebuie să muncească. Mai are cineva vreo întrebare?

Fiul fostului elev Neacşu Chirilă se ridică. Fără să aştepte încuviinţarea învăţătorului, zise:

— Mie mi-a povestit tata că un moşier pe care-l chema Pretor l-a silit să mănînce păduchi.

În rîndurile elevilor răsunară cîteva exclamaţii:

— Aa...

— Păduchi?...

— Cum l-a silit?

Nisipaş povesti că aşa se întîmplase. În ziua cînd pretorul îl silise pe Neacşu Chirilă să mănînce păduchi, fusese şi el de faţă. Explică apoi că Pretor nu era un nume de moşier. Pretorul era conducătorul administrativ al plăşii.

— Da plasa ce era? răsună o voce.

Nisipaş spuse că era o unitate administrativă mai mică decît raionul. Lămuriţi asupra acestei noţiuni, copiii întrebară din ce trăiau odinioară ţăranii, dacă roadele pămîntului pe care-l munceau le lua moşierul?

Învăţătorul povesti că ţăranii umblau mai mult zdrenţuroşi. De mîncare nu prea aveau. Ei nu ştiau ce e aparatul de radio şi maşina de aragaz. Femeile făceau focul cu paie şi coceni, găteau mîncare pe pirostrii.

— Da, tovarăşe, noi mai avem şi acum o pereche de pirostrii, dar a cumpărat tata şi aragaz cu trei ochiuri, îl întrerupse un copil.

Nisipaş se apropie de elevul care vorbise şi adăugă:

— Deocamdată încă mai sînt folosite unele lucruri din trecut. Dar dacă vor mai trece vreo zece ani, despre multe obiecte n-o să afle copiii decît din auzite, sau de la muzeu... A dispărut plugul de lemn cu care era abia zgîriat odinioară pămîntul. Au dispărut...

Din ultima bancă se ridică un elev tuciuriu, care tăcuse pînă atunci. Îşi jucă ochii, şi cu faţa luminată de bucurie că avea şi el ceva de spus, începu:

— Anul trecut am fost cu tovarăşul învăţător la muzeu. Am văzut acolo şi plug de lemn şi grapă de mărăcini. Am văzut şi un gîrbaci cu care moşierii îi băteau pe ţărani. Era de curea şi avea trei gogoşi de plumb, uite-aşa de mari, adăugă el şi îndoi degetul mare şi arătătorul de la mîna dreaptă, făcînd o gaură prin care putea trece o nucă. Am văzut acolo şi o fotografie. Boierul arăta cu degetul şi vătaful lovea cu gîrbaciul în spatele unui ţăran din care curgea sînge. În altă fotografie am văzut doi oameni cu lanţuri la mîini şi picioare; iar într-un desen, o femeie şi un om trăgeau la jug.

— Am văzut la muzeu şi o peşteră, în care trăiau oamenii, adăugă o fetiţă.

— Unele lucruri de la muzeu sînt din vremuri mai vechi, pe care nu le-am apucat nici eu. Dar cele despre care v-am povestit le-au cunoscut şi părinţii voştri. D-aia trebuie să vă străduiţi să învăţaţi bine; şi mulţumiţi partidului că v-a ferit să nu treceţi şi voi prin ce-am trecut noi.

Clopoţelul sună de ieşire. Vasile Nisipaş îşi privi ceasul de la mînă. Era ora nouă fără zece. Spuse elevilor să iasă în recreaţie şi mai rămase cîteva clipe în clasă. Cercetă cu privirea fiecare colţ. Totul îi era apropiat şi drag. Ghivecele cu flori de la ferestre, băncile noi, pe care elevii încrustaseră, cu briceagul, ici, colo, cîte un semn. Aproape în toate sertarele băncilor se aflau ghiozdane noi, de material plastic. Cu o cîrpă umedă şterse tabla neagră, de brad; apoi, cu catalogul în mînă, se duse în cancelarie.

(Fragment din romanul în pregătire „Învăţătorii", volumul II)

GÎNDURI DE ZIUA REPUBLICII

De 16 ani construim tractoare

ILIE TRANDAFIRESCU
Erou al Muncii Socialiste, inginer metalurg la Uzinele de tractoare din Brașov

La 26 decembrie s-au împlinit 16 ani de cînd în uzina noastră s-a auzit duduind, motorul primului tractor romînesc. Faptul acesta mă face să mă gîndesc la trecutul nu prea îndepărtat cînd fețele simandicoase, capitaliștii și moșierimea, atît cea autohtonă, cît și cea de peste hotare, ne considerau „o țară eminamente agricolă", cu un popor de țărani inculți și analfabeți. Bineînțeles că ei nu aveau nici un interes în dezvoltarea industriei în țara noastră care era aservită capitalului străin. Ei, capitaliștii străini, considerau o utopie, o aventură fără rezultat construirea tractoarelor în Romînia.

Însă domnii de peste hotare, și parte și de la noi, nu cunoșteau capacitatea de muncă creatoare a poporului nostru. Îndrumați de partid, muncitorii din uzina noastră au trecut cu entuziasm, în acele zile grele, la transformarea uzinei, care producea material de război, într-una care să dea produse de pace — TRACTOARE — care să folosească tuturor celor ce muncesc, să ajute la ridicarea nivelului lor de trai.

Și anii au trecut. În ciuda zimbetelor ironice ale imperialiștilor și acoliților lor, noi am continuat să fabricăm tractoare. De pe porțile uzinei noastre au ieșit pînă în prezent zeci de mii de tractoare pe roți, șenile, pneuri. Cel de-al o sutămiilea tractor romînesc a defilat anul acesta în uralele mulțimii de manifestanți la demonstrația de 1 Mai.

Aproape în fiecare an au apărut noutăți atît în ce privește aspectul cît și caracteristicile tehnice ale tractorului nostru. S-au succedat pînă acum 13 tipuri de tractoare, fiecare din acestea însemnînd un pas înainte în mecanizarea lucrărilor agricole.

Cele peste 100.000 de tractoare lucrează pe întinsul ogoarelor noastre înfrățite.

Despre calitatea tractorului romînesc deseori primim scrisori de mulțumire, din partea mecanizatorilor din țara noastră.

În fața noastră a constructorilor de tractoare stau sarcini mărețe.

Acum, cînd sărbătorim cea de-a 15-a aniversare a Republicii noastre dragi, gîndul nostru se îndreaptă cu recunoștință fierbinte către cel ce ne-a condus pe calea spre victoriile de azi și de mîine în construirea socialismului, Partidul Muncitoresc Romîn. Pentru a cinsti cum se cuvine a 15-a aniversare a Republicii noastre — această dragă sărbătoare a tuturor oamenilor muncii din uzine și de pe ogoare, făuritorii de tractoare își intensifică eforturile pentru a da patriei cît mai multe tractoare, de o tot mai bună calitate și la un preț de cost cît mai redus.

Pe ogorul socialist al patriei

Eliberarea țării noastre de sub jugul fascist, trecerea puterii politice în mîinile clasei muncitoare, proclamarea Republicii, construirea bazei socialismului la orașe și sate au dus la o schimbare radicală a soartei și menirii inginerului agronom. Dintr-un om disprețuit în trecut, azi inginerul agronom, prin grija părintească a partidului nostru, a devenit figura centrală în viața satului. Hotărîrea partidului privind redistribuirea cadrelor de specialiști din agricultură constituie o mărturie cît se poate de grăitoare a grijii și încrederii care ni se acordă nouă, inginerilor agronomi.

În gospodăria colectivă în care lucrez oamenii sînt harnici, săritori, au îndrăgit și îndrăgesc agrotehnica. În acest an, cu toate condițiile neprielnice de climă care au existat în părțile noastre, recoltele medii obținute la hectar au fost de 1.612 kg. la grîu, pe 900 de hectare, și 2.600 kg. porumb boabe, pe 829 de hectare. Bineînțeles că în obținerea acestor rezultate agrotehnica și-a spus cuvîntul. Fertilizarea ogoarelor, arătura adîncă, folosirea de soiuri și hibrizi dubli de mare productivitate pe circa 50 la sută din suprafețele cultivate cu plantele respective, executarea la vreme și bine a lucrărilor de întreținere etc. se numără printre metodele aplicate.

Astăzi pot afirma cu toată tăria că în colectiva în care lucrez agrotehnica a devenit un prieten bun și credincios al oamenilor.

CONSTANȚA PANAITESCU
inginer agronom la gospodăria colectivă „7 Noiembrie" din comuna Bălăceanu, raionul Rm. Sărat

Mari transformări s-au petrecut și în comuna noastră

ION NEGOIȚĂ
Erou al Muncii Socialiste, președintele G.A.C. „11 Iunie 1948" din comuna Pechea, regiunea Galați

În cadrul profundelor prefaceri petrecute în țara noastră în cei 15 ani de Republică, mari schimbări și înnoiri au avut loc și în comuna noastră. Ce era Pechea în trecut? O comună amărîtă și necăjită, ca toate comunele din țară. Cei mai mulți dintre noi argățeam pe pămînturile moșierilor și chiaburilor. Unii dintre aceștia, ca, de exemplu, Ghiță Vasiliu, era așa de cîinos că nu îngăduia țăranilor care nu-i lucrau pămîntul nici măcar să-i calce pe moșie. Cine uita de porunca boierească era silit, sub amenințarea pistolului, să se tîrască în genunchi și în coate pînă la conac pentru a cere iertare.

Dar toate aceste vremuri au apus ca un vis urît. Uniți în gospodăria colectivă, și noi, cei din Pechea, ne-am făurit și ne făurim, sub îndrumarea înțeleaptă a partidului, o viață îndestulată și luminoasă. Încă din 1957 întreaga comună este în întregime colectivizată și cele două gospodării colective obțin succese din ce în ce mai mari. Pentru realizările sale, gospodăria noastră, „11 Iunie 1948", a fost distinsă, cu prilejul Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști, care a avut loc în decembrie, anul trecut, cu Ordinul Muncii cl. I.

Cine vine astăzi la noi vede că avem, într-adevăr, cu ce ne mîndri. În anii de cînd muncim în colectivă obținem recolte din ce în ce mai mari. De asemenea, am izbutit să dezvoltăm mult fermele de animale și să obținem de la ele venituri importante. Avem astăzi peste 1.600 de bovine, din care 575 de vaci și juninci, peste 1.800 de porcine, aproape 3.000 de oi. De pe urma vînzării către stat de animale și produse animale, gospodăria a realizat în fiecare din ultimii ani venituri în jurul a cîte 3.000.000 lei. Realizările obținute în dezvoltarea producției vegetale și animale, ca și a altor sectoare de producție, au făcut ca averea obștească a gospodăriei să fie la sfîrșitul acestui an de aproape 12.000.000 lei, iar fondul de bază de 6.500.000 lei.

Atenția deosebită pe care colectiviștii o acordă dezvoltării avuției obștești le răsplătește cum se cuvine munca. Drept urmare, numai în ultimii patru ani în comună s-au construit peste 1.500 de locuințe noi. În casele oamenilor se înstăpînesc tot mai mult bunăstarea și civilizația. Aceasta se vede și în numărul mare de garnituri de mobilă cumpărate în ultimul timp, de aparate de radio, biciclete și motociclete și multe alte obiecte de trebuință.

În trecut, în Pechea cele mai arătoase „instituții" erau cîrciumile — existau nu mai puțin de 20 de cîrciumi. Azi avem în comună școală medie de cultură generală, cămin cultural, biblioteci cu sute de volume, cinematograf, spital dotat cu aparatură modernă. Numărul cadrelor didactice care funcționează în comuna noastră este de 70, față de numai 6 înainte de 23 August 1944.

În anii Republicii, s-a înnoit și se înnoiește, după cum se vede, cu pași repezi și comuna noastră.

Pentru toate aceste realizări, pentru viața minunată pe care o trăim astăzi și perspectivele luminoase ce ni se deschid, noi mulțumim din inimă partidului care ne-a ridicat din sărăcie și întuneric la belșug și lumină.

În primele rînduri ale luptei pentru producții mari

Și noi, lucrătorii gospodăriei de stat Salonta întîmpinăm ziua Republicii și Anul Nou cu succese bogate.

În brigăzile noastre, baza producției anului 1962 a fost pusă încă din vara și toamna lui 1961. Arăturile adînci de vară și toamnă, fertilizarea solului cu însemnate cantități de îngrășăminte naturale și chimice au asigurat plantelor de cultură, de la început, condiții bune de dezvoltare. Întregind complexul de măsuri agrotehnice cu lucrări de calitate la însămînțări și întreținere, cu folosirea unor soiuri și hibrizi de mare productivitate, roadele n-au întîrziat să se arate. La grîu, de pildă, am obținut 2 560 kg la hectar (pe 146 ha), la porumb 5 151 kg boabe (pe 132 ha), la mazăre 1 450 kg (pe 28 ha), la roșii timpurii 23 300 kg la hectar (pe 50 ha), la ardei gras 15 677 kg la hectar. Recolte mari, peste prevederile planului, am realizat și la celelalte plante pe care le-am avut în cultură.

În felul acesta am contribuit la realizarea unor producții medii la hectar pe gospodărie de 2 481 kg la grîu și de 4 821 kg la porumb boabe. De asemenea, numai din cultura legumelor, gospodăria a înregistrat un beneficiu de aproape 900 000 de lei.

Desfășurînd cu însuflețire întrecerea socialistă, în tot cursul anului, succese remarcabile au dobîndit și muncitorii din sectorul zootehnic. Planul producției de lapte de vacă, de exemplu, a fost depășit pe gospodărie cu peste 300 litri pe cap de vacă furajată, realizîndu-se, pînă către sfîrșitul lunii decembrie, peste 3 620 de litri.

În obținerea acestui rezultat, o contribuție de seamă au adus-o îngrijitorii-mulgători din brigada de taurine de la Tulca. Îngrijitorul-mulgător, comunistul Francisc Gulyaș, bunăoară, și-a depășit planul anual cu peste 18 200 litri de lapte, realizînd o producție medie, de la cele 19 vaci pe care le are în primire, de peste 4 350 litri pe cap de vacă furajată. O depășire a planului anual cu peste 15 300 litri de lapte a obținut și candidatul de partid Ion Laza.

Pe întreaga brigadă, producția de lapte planificată, de 3 500 litri pe cap de vacă furajată, a fost depășită cu aproape 700 de litri, la un efectiv mediu de 90 de vaci. A fost redus aici cu însemnate procente și prețul de cost planificat per litru de lapte.

Realizările dobîndite în anul 1962 în brigăzile pe care le conducem, ne-au situat în primele rînduri în lupta pentru sporirea producției agricole — vegetale și animale, în obținerea de beneficii peste plan în gospodăria noastră.

Succesele dobîndite în anul care s-a scurs ne dau un imbold și mai mare în munca noastră pentru realizarea unor producții tot mai sporite la hectar și pe cap de animal în anul 1963.

LUDOVIC BALOGH
brigadier de cîmp
GAVRIL BENEA
brigadier legumicol
FRANCISC FABIAN
brigadier zootehnic
din secția Tulca,
G.A.S. Salonta,
regiunea Crișana

15 ani sub steagul Republicii

(Urmare din pag. 1-a)

În cadrul mărețelor înfăptuiri obținute în decursul celor 15 ani de la instaurarea Republicii, la loc de frunte se înscrie bilanțul bogatelor realizări cu care se încheie anul 1962, cel de-al treilea an al planului șesenal. În lupta pentru desăvîrșirea construcției socialiste, pentru realizarea sarcinilor trasate de cel de-al III-lea Congres al partidului, clasa muncitoare a dat și în acest an minunate pilde de eroism, de activitate creatoare. În cinstea zilei Republicii, colectivele a sute și sute de întreprinderi de pe întreg întinsul patriei au anunțat, cu mult înainte de sfîrșitul anului, realizarea sarcinilor de plan.

În agricultură, încheierea colectivizării a fost urmată de aplicarea cu succes a măsurilor cuprinse în vastul program elaborat de plenara C.C. al P.M.R. din aprilie a.c., de sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale. Viața, experiența confirmă pe deplin temeinicia acestor măsuri. Deși de la adoptarea lor n-a trecut decît puțină vreme, ele au și început să dea roade. Iată, de exemplu, în scurtul răstimp de cînd își desfășoară activitatea, consiliile agricole au obținut rezultate bune în conducerea unităților agricole socialiste. Metodele noi folosite în conducerea agriculturii au început să se contureze, să fie aplicate cu succes în practică. Prin redistribuirea cadrelor de specialiști, prin îmbunătățirea învățămîntului agricol s-au creat, de asemenea, condiții ca procesul de producție în agricultură să se desfășoare în condiții tot mai bune.

Pe ogoarele întinse, fără haturi, bucurîndu-se din plin de ajutorul frățesc al clasei muncitoare, al statului democrat-popular, oamenii muncii de la sate au lucrat cu entuziasm pentru a obține în primul an cu agricultura complet colectivizată producții sporite. Numeroase unități agricole socialiste din toate regiunile țării au dobîndit, în ciuda greutăților pricinuite de secetă, producții mari la hectar pe suprafețe întinse. Gospodăria de stat Dudești, din regiunea București, de exemplu, a obținut pe o suprafață de 1.700 de hectare, cultivate cu grîu, o producție medie de 4.100 kg la hectar, iar 73 de gospodării colective din regiunea Dobrogea au realizat peste 2.000 kg grîu la hectar pe o suprafață de 47.500 de hectare. Recolte mari au fost obținute și la producția de porumb. G.A.S. Grabăț din regiunea Banat, de pildă, a realizat de pe 1.260 de hectare în medie cîte 6.090 kg porumb boabe la hectar, iar G.A.C. Lenauheim din aceeași regiune cîte 5.397 kg porumb boabe la hectar de pe o suprafață de 540 de hectare.

La realizările dobîndite pe tărîmul producției vegetale se adaugă cele obținute în domeniul dezvoltării creșterii animalelor și al celorlalte ramuri de producție. Unitățile agricole socialiste se dezvoltă, se întăresc. Iar aceasta face ca viața oamenilor muncii de la sate să fie tot mai îndestulată și luminoasă, tot mai plină de bucurii. Satele noastre întîmpină cea de-a XV-a aniversare a Republicii cu înfățișarea sărbătorească a caselor noi ridicate în anii aceștia, cu constelația milioanelor de becuri electrice ce a luat locul feștilei fumeginde, cu clocotitoarea activitate a instituțiilor culturale, care au dus și duc lumina științei și a culturii pînă în cel mai îndepărtat cătun.

Republica noastră este tînără, dar ea se poate mîndri cu realizări strălucite în toate domeniile de activitate. Sîrguința și dragostea cu care poporul nostru, condus de partid, își clădește viața cea nouă, succesele sale, politica externă de pace și prietenie între toate popoarele pe care statul democrat-popular o duce, alături de țările lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică, de toate țările iubitoare de pace, fac ca prestigiul internațional al țării noastre să fie în continuă creștere.

Încheiem deci anul 1962 cu realizări bogate, mîndri și bucuroși de tot ce am clădit în anii Republicii. Încheiem anul acesta cu convingerea fermă că Noul An care începe va fi plin de înfăptuiri și mai rodnice pe calea desăvîrșirii construirii socialismului în țara noastră. Va crește și mai mult industria noastră socialistă, vor înflori tot mai puternic cultura și arta. În agricultură, oamenii muncii vor lupta ca în Noul An să folosească cît mai deplin minunatele condiții create de victoria colectivizării, să asigure consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective, ridicarea tuturor unităților agricole la nivelul celor fruntașe, sporirea continuă a producției agricole.

Alături de toate ramurile economiei naționale, agricultura noastră socialistă își va aduce astfel în Noul An o contribuție largă la continua înflorire a scumpei noastre patrii. Prin munca însuflețită a întregului nostru popor, Republica noastră Populară devine tot mai bogată și puternică, spre binele și fericirea tuturor oamenilor muncii, în slujba cauzei păcii și socialismului.

CIFRE ȘI FAPTE

● În raionul Oravița, regiunea Banat, zilele trecute au fost racordate la sistemul energetic național satele Vrani, Berliste, Milcoveni, Ciortea, Iam și Nicolinț. Zilele acestea, „Lampa lui Ilici", se va aprinde și în alte sate și comune din regiunea Banat cum sînt Naidăș și Lescovița.

● Colectivul de muncă al S.M.T.-ului Niculești-Jianu, regiunea Galați, a încheiat anul de producție cu o depășire a planului de 23 la sută. Ulterior, mecanizatorii au trecut la repararea utilajului agricol organizînd munca la rodaj și la strunguri în 2 și respectiv 3 schimburi. Pînă de curînd, ei au reparat aproape 40 de tractoare, 60 de semănători și alte mașini agricole.

● În satul Moșești din comuna Robeasca, regiunea Galați, a fost dată de curînd în folosință o nouă moară dotată cu utilaje și mașini moderne acționate de un motor de 80 C.P.

● Valoarea animalelor de producție din gospodăriile colective din raionul Lugoj, regiunea Banat, a ajuns la sfîrșitul acestui an la 30.000.000 lei față de 7.000.000, în 1959.

În prezent, gospodăriile colective din raion dispun de peste 400 grajduri, saivane și maternități pentru scroafe cu o capacitate de adăpostire de peste 70.000 de animale.

● La uzina de mașini și unelte agricole „7 Noiembrie" din Craiova, planul anual de producție a fost depășit, iar productivitatea muncii a crescut pînă de curînd cu peste 10 la sută. Prin folosirea rațională a materialelor auxiliare, a cuțitelor de strung numai în ultima lună s-au realizat economii de 3.100 lei.

● În cele 41 de gospodării colective din raionul Corabia, regiunea Oltenia, în 1962 au fost construite din credite acordate de stat 35 de grajduri pentru taurine, 11 maternități pentru scroafe, 4 îngrășătorii de porcine, 10 saivane, 25 de cotețe și puiernițe și numeroase alte obiective.

Lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale

(Urmare din pag. 1)

În ședința de după-amiază, deputatul **Constantin Dumitrache** a dat citire Raportului comisiei economico-financiare a Marii Adunări Naționale asupra Proiectului de buget pe anul 1963.

La discuția generală privind proiectul Bugetului de stat pe anul 1963 au luat cuvîntul deputații: **Petre Blajovici**, circumscripția electorală Bocșa, regiunea Banat; **Roman Morar**, circumscripția electorală Cîmpia Turzii, regiunea Cluj; **Gheorghe Ungurașu**, circumscripția electorală Valea Rea, regiunea Bacău, **Maria Dogaru**, circumscripția electorală Negru Vodă, regiunea Dobrogea; **Constantin Scarlat**, regiunea Galați; **Athanase Joja**, circumscripția electorală Victoriei, oraș București; **Constantin Buiac**, circumscripția electorală Ploiești-vest, regiunea Ploiești; **Dumitru Dejeu**, circumscripția electorală Miercurea, regiunea Hunedoara; **Elena Lascu**, circumscripția electorală Ștefan cel Mare, oraș București; **Florian Dănălache**, circumscripția electorală Vasile Roaită, oraș București; **Ion Tuică**, circumscripția electorală Cîmpulung, regiunea Argeș; **Dumitru Mosora**, ministrul Industriei Construcțiilor; deputații **Ion Spătărelu**, circumscripția electorală Gh. Doja, regiunea București; **Alexandru Sencovici**, circumscripția electorală Marghita, regiunea Crișana, ministrul Industriei Ușoare.

Vineri dimineață au continuat lucrările sesiunii ordinare a Marii Adunări Naționale a R.P. Romîne.

Ședința a fost deschisă de tovarășul **Ștefan Voitec**, președintele Marii Adunări Naționale.

În continuarea discuției generale privind proiectul Bugetului de stat pe anul 1963 au luat cuvîntul deputații: **Constantin Tuzu**, circumscripția electorală Brăila-Nord, regiunea Galați, ministrul metalurgiei și construcțiilor de mașini; **Constantin Drăgan**, regiunea Oltenia; **Ștefan Kiss**, circumscripția electorală Mihai Viteazu, regiunea Cluj; **Mihail Florescu**, circumscripția electorală Băicoi, regiunea Ploiești, ministrul industriei petrolului și chimiei; **Nicolae Giosan**, circumscripția electorală Lupșanu, regiunea București, vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii; **Ștefan Matei**, circumscripția electorală Slatina, regiunea Argeș; **Traian Gîrba**, circumscripția electorală Beiuș, regiunea Crișana.

După încheierea discuției generale Marea Adunare Națională a adoptat prin vot secret Legea pentru aprobarea Bugetului de stat al Republicii Populare Romîne pe anul 1963, după ce proiectul de lege a fost citit și votat pe articole.

În continuarea lucrărilor sesiunii s-a trecut la discutarea punctului doi al ordinei de zi.

Deputatul **Mihai Suder**, ministrul economiei forestiere, a prezentat proiectul Codului silvic.

Raportul comun al Comisiei pentru agricultură și silvicultură și al Comisiei juridice cu privire la Codul silvic a fost prezentat de deputatul **Barbu Solomon**.

La discuția generală asupra proiectului Codului silvic au luat cuvîntul deputații: **Nicolae Țațomir**, circumscripția electorală Ștefan cel Mare, regiunea Iași; **Dumitru Lupșa**, circumscripția electorală Vișeu de Sus, regiunea Maramureș; **Gheorghe Monor**, circumscripția electorală Gura Humorului, regiunea Suceava; **Alexandru Simo**, circumscripția electorală Covasna, regiunea Brașov.

★

În ședința de după amiază în continuarea discuțiilor au luat cuvîntul deputații **Petre Jerca**, circumscripția electorală Baia de Aramă, regiunea Oltenia și **Constantin Sandu**, circumscripția electorală Petrești, regiunea Argeș.

După încheierea discuției generale asupra proiectului Codului silvic, Marea Adunare Națională a adoptat prin vot secret legea Codului silvic, după ce proiectul de lege a fost citit și votat pe articole.

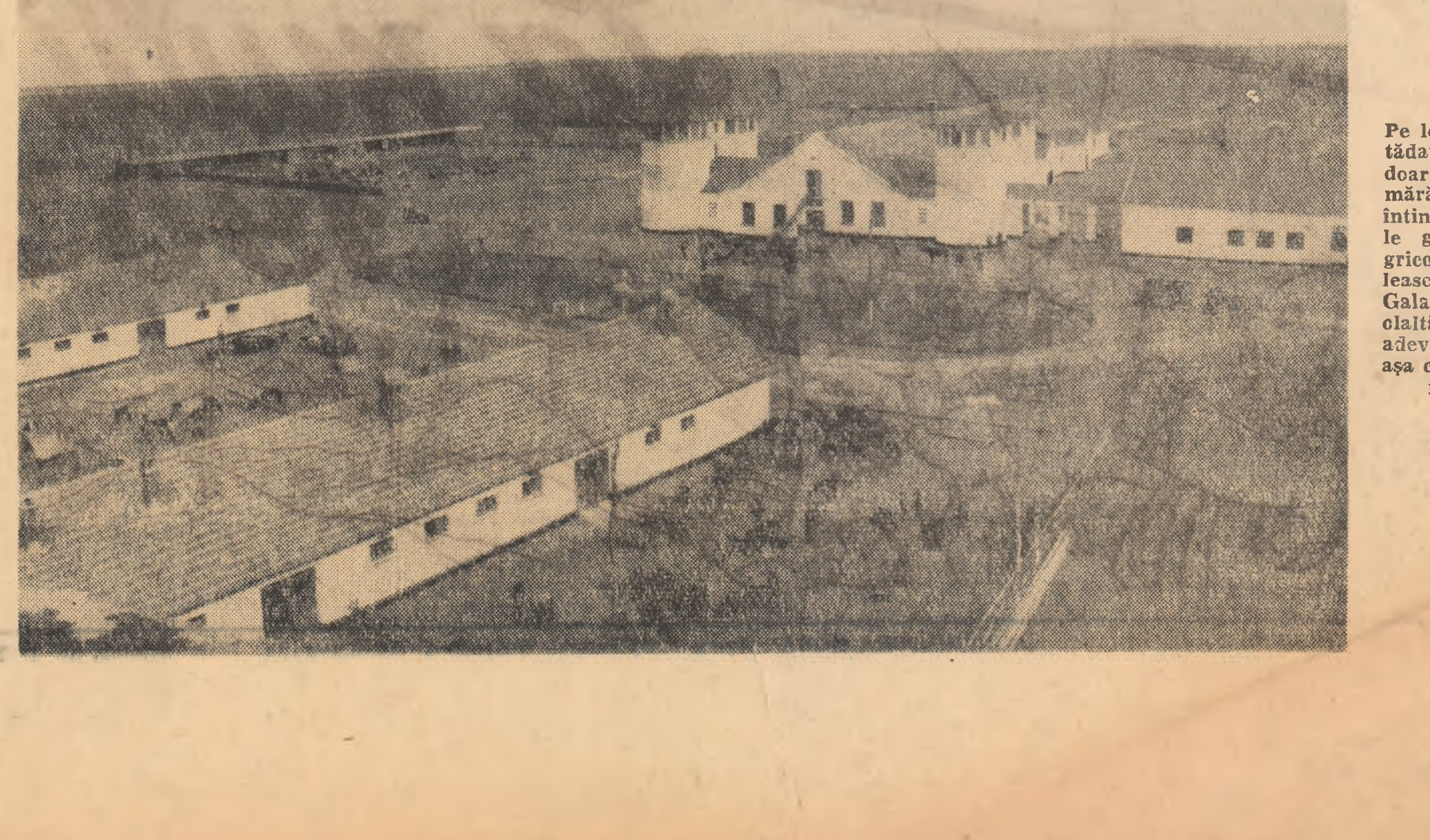
La punctul trei al ordinei de zi, din însărcinarea Consiliului de Stat, deputatul **Grigore Geamănu** a făcut propuneri pentru alegerea Tribunalului Suprem și pentru numirea procurorului general al R. P. Romîne.

Prin vot secret Marea Adunare Națională a ales pe tovarășii: **Alexandru Voitinovici**, președinte al Tribunalului Suprem, **Barbu Solomon**, vicepreședinte al Tribunalului Suprem, **Ion Comănescu**, președinte al Colegiului civil, **George Elian**, președinte al Colegiului penal, **Ștefan Costăchescu**, președinte al Colegiului militar, iar ca judecători ai Tribunalului Suprem pe tovarășii: **Dumitru Andrei, Alexandru Apostoliu, Nicolae Bălteanu, Marin Cristescu, Boris Culinschi, Ioan Filip, Justin Grigoraș, Nicolae Hogaș, George Lavrov, Teodor Mandrea, Aurel Nemeș, Nicolae Oprișan, Liviu Plavoșin, Marin Popa, Mihai Popovici, Ladislau Ronai, Rudolf Rosman, Constantin Săndulescu, Scarlat Șerbănescu, Sergiu Stănescu, Ilie Stoenescu, Ioan Stoica, Francisc Strauss, Vasile Varga.**

Marea Adunare Națională a hotărît prin vot secret numirea tovarășului **Alexa Augustin** ca procuror general al R. P. Romîne.

Apoi secretarul Consiliului de Stat a prezentat proiectul de lege pentru ratificarea decretelor normative emise în perioada de la 29 decembrie 1961 pînă la 27 decembrie 1962, care a fost aprobat prin vot secret de Marea Adunare Națională.

Sîmbătă dimineață, în sala Palatului R.P. Romîne, a avut loc, în cadrul actualei sesiuni, ședința solemnă a Marii Adunări Naționale, consacrată celei de-a 15-a aniversări a proclamării Republicii Populare Romîne.

Pe locuri unde altădată creșteau doar ciurlanii și mărăcinii, azi se întind construcțiile gospodăriei agricole de stat Urleasca, regiunea Galați, — care laolaltă formează un adevărat orășel, așa cum reiese din fotografie

Oaspe drag

Drag An Nou ce vii cu gerul
Și cu neaua — pe-o-albă rază,
Haide că helicopterul
Este gata, decolează...

Vom zbura-n-albe veșminte
Peste sate, amîndoi,
Ca să vezi ce salt-nainte
Am făcut în '62.

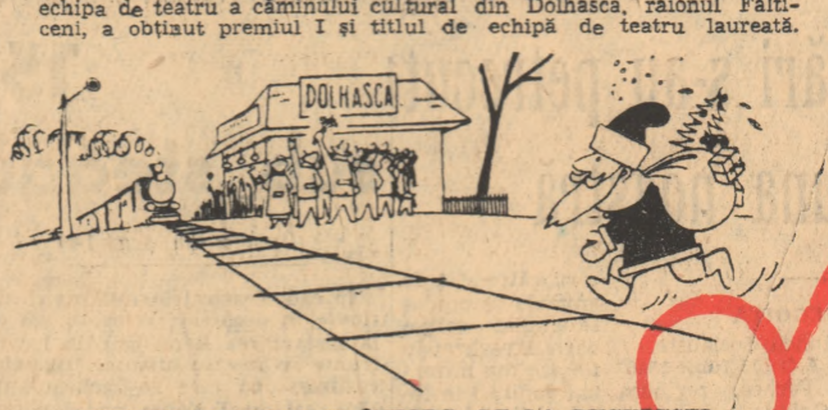
Oamenii-au aprins, mezine,
Becuri multe de neon,
Așteptîndu-te pe tine
Să sosești de Revelion.
Și cu toții-au pus la cale,
Pregătind cu veselie
Mese-ntinse cu sarmale,
Găini fripte și piftie,

Cozonaci, plăcintă-aleasă
Și-n ulcioare alt cadou —
Să te simți la tine acasă —
Vinuri vechi, pentru-An Nou.
Uită-te, dă jos zăpada.
— Eh, așa e că tresari?
Case noi cît ține strada,
Toate cu balcoane mari,
Și cu țiglă acoperite,
Cu antene pe pridvor —
Pentru-radio pregătite
Și pentru... televizor.
Hai s-oprim la toate cele
Să te miri de ce-oi vedea:
Mobile, aragaz, perdele,
Perne mari de catifea,
...Scumpe '63, ia cată:
Cînd le dai acum bineţe,
Gospodarii îți arată
C-au noi planuri îndrăznețe.
Și-ți urează-acum fierbinte,
Înălțînd același glas
Ca de azi să mergi-nainte
Cot la cot,-n același pas.
Vezi cum te îmbrățișează?
Cîntu-i vesel, optimist,
Pasul lor te-mbărbătează
Fiindcă-i pas socialist.
La această masă plină
Să-i felicităm pe toți:
Bucurii, viață senină
Și... o droaie de nepoți.
Și cum trecem mînă-n mînă
Azi al anului hotar
Hai să rupem împreună
Fila-ntîi din calendar.
Sus paharul! Ce spui oare?
„Mă simt bine-n astă casă
Și mă angajez s-o facem
Într-un an și mai frumoasă".

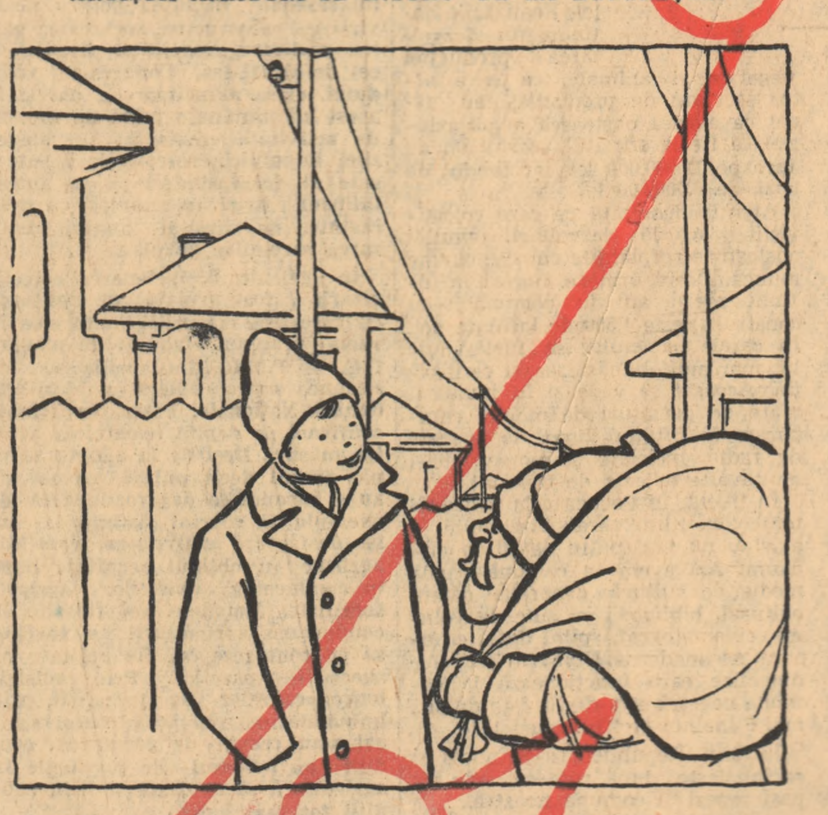
AL. RAICU

MOȘ GERILĂ PE... TEREN

În finala celui de-al III-lea Festival bienal „I. L. Caragiale", echipa de teatru a căminului cultural din Dolhasca, raionul Fălticeni, a obținut premiul I și titlul de echipă de teatru laureată.

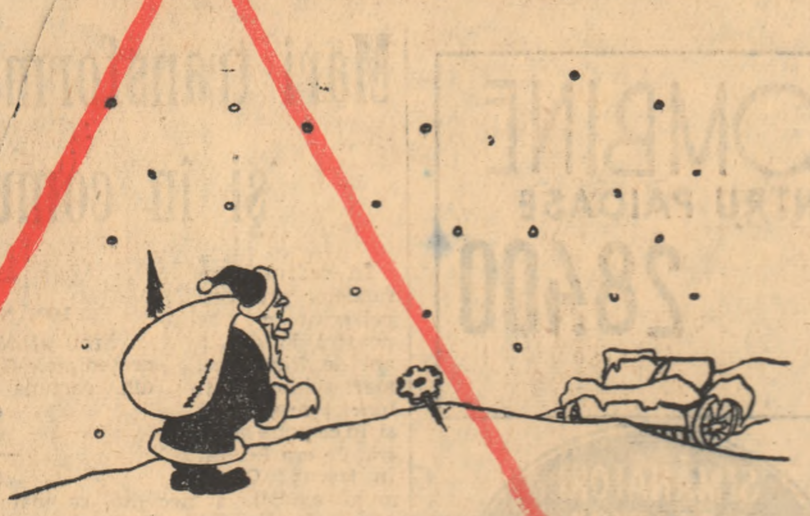

ARTIȘTII AMATORI SE ÎNTORC DE LA BUCUREȘTI...

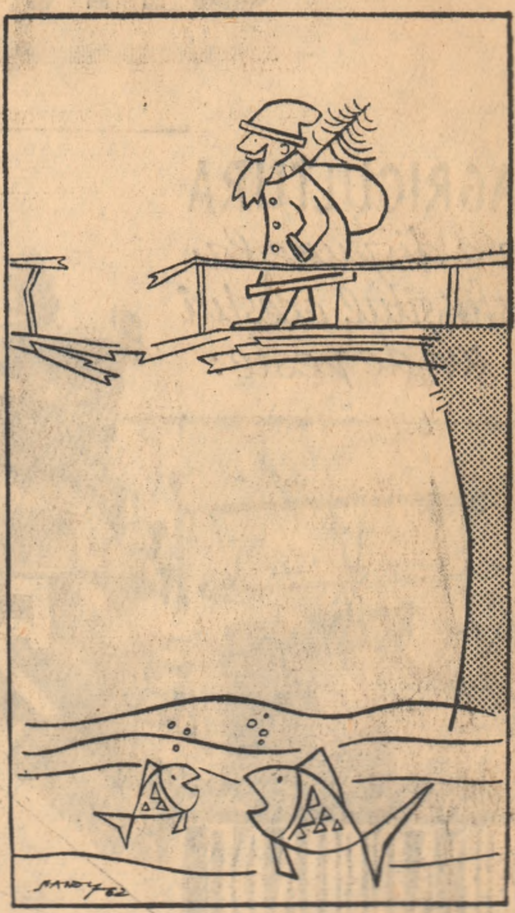

— Unde stă Ion fruntașul?
— La noi toți sînt fruntași!
— Cel ce și-a făcut casă nouă!
— La noi, mulți și-au făcut case noi!!!
— Care are radio!
— Foarte puțini sînt aici care n-au radio.

Desen dedicat celor care uită utilajele agricole în cîmp

MOȘ GERILĂ: — Ia te uităăă, ...oare a sosit primăvara!?

La adresa „gospodarilor" care nu se îngrijesc de repararea podurilor.

PEȘTII: — Și acum o să facem cunoștință și cu Moș Gerilă!

— Să merg aici să-mi umplu sacul!

Sorcova codașului

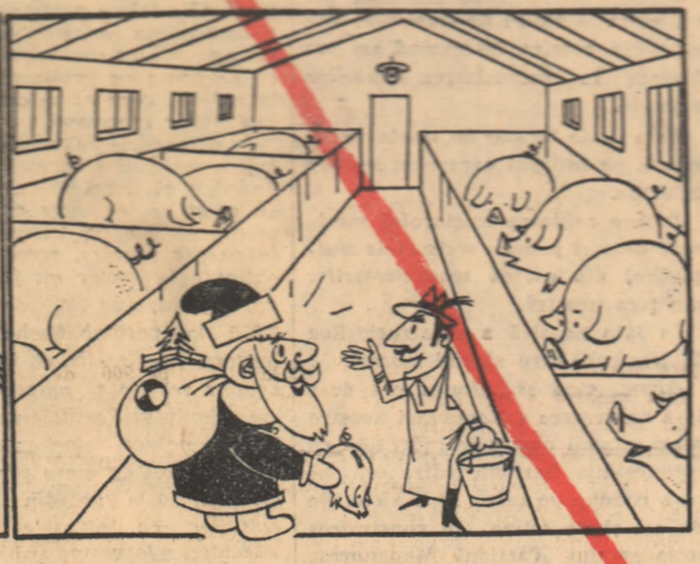
Sorcova,
Vesela,
Să trăiești,
Să-nflorești
Și la treabă să pornești,
Fără să te mai codești,
Ca să nu mai fii „fruntaș"
Tot anul printre codași.
Tare ca piatra
Iute ca săgeata...
Nu ca pînă-acum
Zăbovind pe drum
Vremea să mai treacă,
Alții să te-ntreacă,
Iar tu-n urma lor
Să n-ai nici un spor.
Tare ca fierul,
Iute ca oțelul,
Ca în anul care vine
Să muncești cu mult mai bine
Să te văd în cinste mare,
Pe panoul de onoare,
Într-o poză retușată
Și cu flori încununată.
Să se mire fiecare,
De asemenea schimbare.
Tu zîmbind, din poza ta
Să le spui la toți așa:
— Nimeni n-o să mă mai vadă,
Nici o zi din an în coadă.
Iar cînd o să mai venim
Din nou să te sorcovim,
La panoul de onoare
Tu să fii în continuare
Cu figura-ți zîmbitoare,

LA ANUL ȘI LA MULȚI ANI!

Desene de: NIC. NICOLAESCU, C. CRĂCIUN, V. VASILIU, AL. STOLARCZEK.

— O surpriză!!...

— Și altă surpriză!!...

LA DRUM

S-a așternut afară pe ninsoare. Mai întîi au început o hîrjoană nebună niște fulgi mărunți, purtați aiurea de vînt. Apoi, după ce s-a așezat un strat, ca o pudră deasă și fină, au început să cadă puzderie de fulgi dolofani și greoi. Călătorii privesc prin geamurile mari ale vagonului jocul nestatornic al fulgilor pînă ce aceștia se așază undeva în urmă, pe crusta zăpezii, făcîndu-se una cu ceilalți.

Lîngă mine, un bărbat în vîrstă, cu tîmplele albite, îmbrăcat în haine de postav gros, negru, cu cămașă albă și cravată. Privindu-l mi-am spus că [illegible]e a fi un slujbaș, pensionar, care [illegible]ornit să-și viziteze copiii, aflați [illegible]te la București sau cine știe pe [illegible]e. Oftez, gîndindu-mă că nu peste mulți ani voi porni poate și eu, asemenea acestui bătrîn, pe la copii, acolo unde-i vor mîna rosturile. Deh, inimă de părinte...

— Apăi, nu știu de ce vei fi oftînd dumneata, sparge tăcerea bătrînul, dar cîteodată, cînd ninge și stau și privesc de la geam, oftez și eu adînc și gîndurile îmi pornesc ca niște herghelii zălude pe firul unor amintiri de mult depănate. Mi-au rămas întipărite în minte versurile: „Afară ninge liniștit și-n casă arde focul...". Bătrînul recită cîteva versuri plăcut, nuanțat, cu simțire.

— Niciodată n-o să pot uita versurile astea, continuă dînsul. Le-am învățat cînd eram copil de școală, au trecut anii, a nins și peste mine, am ajuns om bătrîn, dar ele tot îmi rămîn în minte. Poate pentru că îmi amintesc de copilărie.

Oftează, face o pauză, apoi continuă cu glasul lui domol:

— Cînd începea să ningă, așezînd cîta-mai cușma pe căsuța noastră veche, prăvălită într-o rînă, ne strîngeam ciucure să privim, ceasuri întregi, prin cele două geamuri mici și înghețate, căci de puține ori în vatra noastră trozneau buștenii. Cît privește să ieșim pe afară, treabă grea, că n-aveam decît două-trei perechi de încălțări zdrențuite și eram șase copii măricei, care ațipeau visînd vrăjiți la beteala zăpezii albe, la luciul sticlos al ghețușului.

Bătrînul a rămas tăcut, cu privirea pironită parcă în gol. Acceleratul a oprit într-o stație și în zgomotul pe care îl fac cei care urcă și coboară nu se aude decît șuieratul aburilor de la vagon și ciocănitul revizorului care trece pe sub fereastră.

Îmi aprind o țigară și-i ofer și vecinului meu. Fumăm amîndoi, în timp ce trenul gonește mai departe, spintecînd un uriaș bărăgan înălbit.

— Dumneata, să nu te superi că m-am pornit așa cu vorba. E un obicei al bătrînilor, așa se zice. De asta mă luai și eu cu amintirile. Deși au trecut de mult acei ani reci ca gheața, nu-i pot uita pentru nimic în lume. De fapt eu, frații mei, și milioane alții ca mine, tovarășe dragă, n-am avut cu adevărat copilărie. Ne-au fost furate și frumusețea copilăriei și multe din bucuriile tinereții.

Trece o clipă, apoi fața i se umple de un zîmbet.

— Acum, la bătrînețe, trăiesc și eu o altă viață. De 10 ani, de cînd am intrat în gospodăria colectivă, știu ce-i belșugul și bucuria...

O dată pornit pe vorbă, bătrînul mi-a povestit că lucrează cu dragoste ca îngrijitor la tineretul taurin. I-au plăcut din totdeauna animalele și asupra lor își revarsă toată blîndețea și priceperea. A primit și premii pentru animalele pe care le-a crescut.

Și-a făcut o casă nouă, frumoasă, în acești ani. Copiii și i-a rostuit bine: unii la meserie, alții în colectivă, alții în școli, după cum le-a fost dorința, puterea și voința.

— Și soția lucrează? îl întreb eu curios.

— De bună seamă, răspunde bătrînul. E crescătoare de păsări. Iarna lucrează la incubator. Cîte colectiviste din regiune n-au venit să învețe de la ea meșteșugul! Dar haideți în compartiment s-o cunoașteți.

Intrăm și ne reluăm locurile. Bătrînul, vesel, face niște prezentări cu adevărat originale.

— Uite, i-am spus dumnealui că ești o crescătoare de păsări cunoscută în toată regiunea. Și ca să nu pună la îndoială vorbele mele, ia fă matale bine și adu ici, pe măsuță, găina aceea friptă care stă în sacoșă nehrănită și nebăută de atîta timp.

Degeaba mă împotrivesc, că bătrîneii mă poftesc să le cinstesc masa. A apărut și o sticlă de țuică, o bucată de mușchi afumat, niște ouă fierte, moi, și o pîine albă de casă, rumenă și dulce de parcă era unsă cu miere.

După ce am ciocnit un păhărel, bătrînul insistă și pentru al doilea.

— Asta-i în cinstea lui Arghir. Trebuie. E o întreagă poveste cu el. Rîde cu tîlc și-i face femeii cu ochiul. Bun om Arghir al nostru, președintele, dar se înfurie repede. Azi dimineață vine la noi. Ne găsise tocmai bine: noi nu ne vedeam capul strîngînd și împachetînd și el, că să stăm de vorbă cum să organizăm Revelionul. „N-am timp, zic eu, și-apoi e treaba voastră". Arghir se înroșește ca un rac fiert. „Cum treaba noastră mă, dar tu ce ești? Vreun moșier?" „Nu vin la Revelion", susțin eu. „Nu vii? Da' ce ai căpiat, sau ți-e rușine cu noi, că doar n-o să stai singur cuc acasă?" „Nu vin fiindcă plec". „Ei asta-i altceva", se domolește oleacă el. „De ce nu spui, omule, că te duci să-l petreci la București cu copiii?" „Mă duc eu undeva, într-un oraș — îi zic, dar nu la copii!" Iar l-am pus pe gînduri.

Dacă vede că nu se înțelege cu mine se adresează nevestii-mi. „Spune, tu, Măndico, că cu omul tău nu mă mai înțeleg". Ea, nici gînd să-l lămurească. „Păi nu-ți spuse, bre, Ion al meu, că plecăm?" Ce mai, a rămas bietul Arghir năucit și a ieșit trîntind ușa furios zicînd că o să ne pună el în discuția adunării generale, bineînțeles, cînd ne-om întoarce.

Pe geam se văd șiruri lungi de blocuri, înalte, plăcut colorate. Așadar am sosit în Capitală. Începem să ne strîngem lucrurile, să ne coborîm din plase bagajele.

— Eh, măi femeie, spune bătrînul, noi se cheamă că abia de-acum pornim în călătorie. Ce-a fost pînă aici, a fost doar un mizilic.

— Păi nu rămîneți aici, la copii? întreb și eu mirat.

— Rămînem, da' nu acum. Cînd ne-om întoarce de-acolo... Acum avem alte rosturi.

Trenul a oprit încetișor. Îmi iau rămas bun de la cei doi bătrîni atît de simpatici și le urez mulți ani fericiți. Cînd ajung la ușă, bătrînul mă strigă. Mă întorc crezînd că am uitat poate ceva.

— Numai o întrebare, dragă tovarășe. Mă luai cu vorba și uitai să te întreb: oare nu știi dumneata cum se zice pe bulgărește „La mulți ani"? Pe la noi în sat n-a știut niciunul.

— Dar de ce vrei dumneata să știi tocmai asta? întreb eu și mirat și înveselit. Cei doi bătrîni se privesc zîmbind, înțelegîndu-se din priviri să-mi dezlege ceva din „taina" lor.

— Păi bine, maică, spune încetișor bătrîna, se poate să nu știm și noi acolo, la Sofia, de Revelion, să spunem două-trei cuvinte, pe bulgărește, potrivite pentru asemenea petrecere? Om avea noi un tovarăș de la „onete" care să facă pe tîlmaciul, dar cîteva cuvinte din inimă tot trebuie să știi să spui. Nu-i așa?

LUCIAN CURSARU

Răvașe

Tuturor colectiviștilor noștri

Cînd Noul An îl veți serba aci,
Alăturea de bradul cu podoabe,
Pe lîngă „La mulți ani"
vă spunem și
La multe... mii de kilograme boabe!

Vînzătorului necinstit de la cooperativă

Întotdeauna mă gîndesc
La omul ăsta nărăvit:
Cu cît mai mulți inși îl cinstesc,
Cu-atîta e mai necinstit.

Brigadierului fruntaș

De mîine, după cununie,
Să-i spui Mariei că-i datoare
Să te urmeze, ca soție,
Și... pe panoul de onoare.

Unui lector care absentează de la cercul agrotehnic

Privind problema cam ostil,
Din lipsuri faci un procedeu
Și semeni bine cu-n copil:
Te joci cu... cercul tot mereu.

Colectivistului harnic

Azi inima ți-e bucuroasă
Și ai motive, negreșit.
Cînd cu avansul vii acasă,
Nevasta-ți strigă: — Bun... venit!

Răvașe

Unei comune cu multe televizoare

Te uiți la ele-n culmea încîntării
Cînd se aprind la vremea înserării
Și vezi în noile televizoare
Tot o imagine... de bunăstare.

Unui mecanizator fruntaș

Munca-ți foarte avîntată
Permanent așa arată:
Pe ogor la adîncime,
Iar pe grafic... la-nălțime.

Muncitorilor de la G.A.S. Cotnari, care au livrat mari cantități de struguri peste plan

Pentru ei, de Noul An,
Ciocnim pahare... peste plan!

Unui chefliu, de Revelion

Ca la vin, amice dragă,
Să nu fii cumva în pană,
M-am gîndit să-ți pun răvașul
Într-un fund de... damigeană!

Unui birocrat

Să-ți aducă Anul Nou,
Cel mai nimerit cadou:
Telefon cu roți de tren
Să te scoată pe teren.

Răvașe

Lămpii de gaz

Cinstindu-ți vîrsta-naintată,
Eu îți urez de astă-dată
Ca să te văd în satul meu
Ajunsă... piesă de muzeu.

Colonialiștilor

Unde-ați pus piciorul voi,
Îl primiți azi înapoi:
Băștinașii fac dreptate —
Bucuroși vi-l dau... în spate.

Unui socotitor

Am dori de Anul Nou,
Să-ți aducem un cadou,
Pentru rodul dobîndit...
Trei mașini de... socotit.

Celor care au obținut mari cantități de porumb la hectar

Nu e lucru de mirare
C-au atîta păpușoi,
Sămînța-a fost de calitate,
Iar meșterii au fost de soi.

Răvașe

„AGRICULTURA NOUĂ". Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. Telefon: 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii